

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2754

гр. София, 02.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Ж, в закрито заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

Членове: Радостина Данаилова
Владимир Вълков

като разгледа докладваното от Владимир Вълков Въззивно частно гражданско дело № 20221100513589 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 274 и сл. от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предмет на разглеждане е частна жалба на М. Й. П., представляван от адв. Д. Г., срещу определение № 1965/13.12.2022 г. с което от съдия по вписванията е отказано да бъде вписано препис-извлечение от съдебно-спогодителен протокол. В жалбата се излага довод, че нотариалната заверка определя извлечението от съдебен акт като официален препис, а с оглед актуалната и понастоящем персонална система е поискано вписване само за единия съделител, довело и до редуциране съдържанието на акта до имота, касаещ жалбоподателя. Застъпва довод, че съдията по вписванията не може да откаже вписване на съдебен акт, какъвто смята да представлява заявления за вписване и упреква съдията по вписване, че е излязъл извън пределите на възможната проверка.

По допустимостта на частната жалба

Съдът констатира, че жалбата касае подлежащ на обжалване акт при условията на чл. 274 вр. чл. 577 ГПК, изхожда от името на заявителя в охранителното производство, обуславящо интерес да бъде повдигнат спора за законосъобразността на постановения акт, а жалбата е предявена в преклузивния едноседмичен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 112 б. „г“ предложение второ от Закона за собствеността (ЗС) на вписване подлежат съдебно-разпределителните протоколи за делба на недвижими имоти. Вписването е призвано да огласи принадлежността на правото на собственост, утвърдена със съдебно-разпределителния протокол. Средство за постигане на този резултат се явява документ, позволяващ еднозначно и без особени затруднения възпроизвеждане на неговото съдържание след прилагането му по нотариалната книга. В тази насока Правилникът за вписванията детайлизира и нарочни правила в това число и за формата и съдържанието на подлежащите на вписване актове.

Правилото на чл. 8 ал. 3 от Правилника за вписванията (ПВ) изрично предписва възможност за вписване и на извлечение от акта. Систематичното място на тази норма обаче навежда на извод да касае нотариален акт. Изрично е предвидена възможност за вписване и на препис-извлечение от искова молба (чл. 12 ал. 1 ПВ). Нормата на чл. 115 ал. 1 ЗС определя ред за обявяване на съдебен акт, чието постановяване е предпоставено от вписване и на сезиращата молба чрез представен препис от решението. Както отчита и адв. Г.

представеният за вписване документ е съдебен акт. Съдебно-разпределителният протокол е равнозначен на съдебно решение, което налага и за нуждите на вписването да бъде третиран по идентичен начин. При отсъствие на изрично предвидена възможност за прилагане на извлечение от съдебен акт прилагане по аналогия на правилото на чл. 8 ал. 3 ПВ е допустимо само при идентифициран друг значим интерес, който би бил несъвместим с огласяване на пълното съдържание на съдебния акт. Преценката на молителя не отговаря на тези критерии, поради което и не е достатъчна, за да обоснове изключение от изискването за представяне на съдебния акт в цялост.

Дори да се приеме, че въпреки систематичното място на нормата на чл. 8 ал. 3 ПВ на общо основание следва да се прилага и към съдебните актове, нотариусът не е овластен да прави извлечение. Съгласно чл. 591 ГПК нотариусът е компетентен да сравни представен му документ с първоизточника и е обвързан от заявеното искане за съдействие. Освен това, понеже на огласяване подлежи съдебен акт, единствено съдът е в състояние да осигури наложителното пълно съответствие между извлечената част от акта и обективизираната воля. По тези съображения и представеният документ не отговаря на изискуемата форма, за да бъде вписан, в което обаче съдията по вписванията дължи да се увери.

За пълнота следва да се посочи и че представеното фотокопие на съдебния акт затруднява разчитането му и поставя под въпрос възможността за надлежно изпълнение на задължението на Службата по вписвания да изпълнява адекватно задълженията си по чл. 42 ПВ. Молителят в охранителното производство дължи съдействие за изпълнение на тази публична функция като осигури четлив **препис** от подлежащия на вписване акт. С оглед актуалното равнище на техниката фотокопието на документ е възможен начин за възпроизвеждане съдържанието на документа, но четливостта му пряко зависи от състоянието на първообраза. Нотариалната заверка позволява извод, че жалбоподателят разполага с издаден от съд препис. Използваният подход за онагледяване на този документ обаче допълнително влошава четливостта на представения за вписване материален носител на документа включително и поради значителното закъснение след изготвянето му. Необходимото съдействие за надлежно изпълнение на изискванията по чл. 42 ПВ е постижимо както чрез прилагане на наличния у жалбоподателя оригинален документ, (спестявайки допълнително влошаване на четливостта) така и чрез избиране на друг подход за фотокопиране, обезпечаваща идентична четливост на документа в пълнота или **изготвяне на препис** чрез дословното преписване на съдебния акт и удостоверена идентичност на съдържанието.

По изложените съображения съдът приема, че представеният документ не е в изискуемата от правилата форма, което е пречка да бъде вписан.

Мотивиран от изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на М. Й. П. срещу определение № 1965/13.12.2022 г. на съдия по вписванията при Районен съд – София досежно молба вх. № 94700/13.12.2022 г.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния касационен съд при условията и по реда на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____